

Tots els carrers de Girona

El carrer del Torrent

499

El carrer del Torrent és situat a Vila-roja, a la urbanització formada per la iniciativa d'un grup de propietaris agrupats en l'associació «La Unión». Aquesta urbanització queda situada entre el grup d'habitatges de la Font de la Pólvara i el grup de cases sindicals de Vila-roja. És formada pels carrers del Guadiana, del Torrent i del Barranc, que són paral·lels entre si, i pel dels Rierol, que els és perpendicular. Aquests noms van ser decidits en el ple municipal del 26 de març del 1969. Primer es van posar en castellà, i el 1979 van adoptar la forma actual en portar-se a terme la normalització catalana del nomenclàtor.

Aquesta urbanització, a la qual pertany el carrer del Torrent, és formada per habitatges unifamiliars. Va néixer als anys seixanta, sense cap mena de permisos ni de planificació urbanística. El sistema era el típic dels barris d'autoconstrucció: un propietari parcel·lava al seu aire terrenys marginals no urbanit-

zats —i en ocasions no urbanitzables—, venia les parcel·les i per als compradors eren els problemes que poguessin venir si construïen. Maó a maó, aprofitant el diumenge, van començar a aixecar-s'hi cases.

La urbanització va quedar legalitzada, «de facto», amb l'aprovació del Pla General del 1971, i els setanta parcel·listes van iniciar els passos per dotar-la d'una mínima infraestructura i serveis. El mes de maig del 1976, l'ajuntament va aprovar un projecte d'urbanització que va permetre de pavimentar els carrers del Barranc i del Torrent, així com el tros del Rierol que els uneix.

Per acabar de legalitzar la situació, els parcel·listes van començar la tramitació d'un Pla Parcial l'any 1980. Però aquell mateix any el Suprem va sentenciar la nul·litat del Pla General del 1971 i les cases de «La Unión» van quedar en una situació d'il·legalitat. A partir de les Normes Subsidiàries va iniciar-se la

El carrer del Torrent forma part del sector del Vila-roja.

tramitació d'un Pla Especial de Reforma Interior, dit «Vila-roja», que va quedar definitivament

aprovat el maig del 1982. D'aquesta manera, les cases del carrer del Torrent van assolir la

plena legalitat vint anys després d'haver-se començat a fer.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

Un fet lamentable

Sr. Director,

Vull reafirmar amb aquesta lletra la meva estimació vers Catalunya.

És una pena, però, el fet ocorregut diumenge quatre de gener a la ciutat de Barcelona, i agrairia que això fos publicat a la bústia del seu diari.

El fet, abreujat, és el següent: El dia citat anteriorment, a la una de la matinada, després d'una xerrada amb amics, vaig traslladar-me —juntament amb la meva secretària— des de la Rambla fins a Valcarca, amb el taxi matrícula B-8333-GS. Durant el viatge parlàrem simplement de coses vanals. En arribar a la plaça de Lesseps el taxista parà l'automòbil i s'adreçà a mi preguntant-me si jo no era espanyol. Quan li vaig dir la meua nacionalitat, em contestà iradament que érem a l'Espanya i que havia de tenir la boca tancada. Tot seguit baixà del cotxe, obrí la porta corresponent al meu seient i em ventà cinc o sis bufetades. Vaig quedar astorat i sense saber reaccionar, perquè al mateix temps maltractava la meua secretària, amb paraules tan insultants com p...; repetida-

ment, p... espanyola, que es venia a un porc alemany. Els plors i l'estat d'histerisme que va produir a aquesta senyoreta no em permeteren altra cosa que atendre-la a ella. Aquest fet tan insòlit es completà amb l'exigència, per part del taxista, de pagar-li («a mi me pagas mil, puta») mil pessetes quan el taxímetre assenyalava quatre-centes

pessetes. Aquest fet tan punyent per a mi podria fer canviar la meua opinió vers Catalunya si no fos que en tot moment aquest senyor em va parlar en castellà. Així doncs, m'atreveixo a demanar la publicació d'aquesta lletra i també a assabentar-ne la cooperativa de taxistes, per tal de fer guardar les maneres i una bona imatge digna de la ciu-

tat de Barcelona, car està prenent una aparença molt positiva a la resta d'Europa.

Aprofito aquesta ocasió per allargar la meua mà des d'Alemanya i encaixar fortament amb els quatre mil amics i corresponents que tinc escampats arreu de Catalunya. *Eckhard Kockers, membre de l'Associació Germano-Catalana (DKG).*

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la. Intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

TRINITAT SOLÉ I SURIA

A l'edat de 82 anys, a Malgrat de Mar va morir ahir Trinitat Solé. Residia en aquesta mateixa població.

Era casada amb Josep Marigot i tenia tres fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Malgrat de Mar.

M. JOSEFA LÓPEZ DE SILVA ACERO

A Calella va morir ahir M. Josefa López, a l'edat de 79 anys. Era vídua de Bonifacio Noriaga i Hidalgo.

Avui a les 10 del matí tindrà lloc la missa exequial a l'església de Calella.

FRANCESC SABATER I SABATER

A Banyoles va morir ahir Francesc Sabater i Sabater, a l'edat de 74 anys. Era natural de Casavells i resi-

dia al carrer Reverend Dou, 3, de Vulpellac.

Era solter.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església parroquial de Vulpellac.

MANUEL REMACHO I ALIMINO

A l'edat de 47 anys, a Girona va morir ahir Manuel Remacho. Era natural de Granada i residia al carrer Rubén Darío, 8 de Blanes.

Avui, a 2/4 de 5 de la tarda, tindrà lloc la missa exequial, a l'església de Blanes.

ISAÍAS GIL I ACANCE

A Girona va morir ahir Isaías Gil, als 74 anys d'edat. Havia nascut a Cobeta (Guadalajara) i residia a la carretera de Barcelona, 49, de Girona.

La missa exequial tindrà lloc avui a les 9 del matí, a la capella de les Germanetes dels Pobres de Girona.

Eva Sarra i Masferrer

En el segon aniversari de la seva mort, els qui en vida l'estimàrem continuem recordant-la.

Us convidem a participar en l'Eucaristia que celebrarem per a ella avui dissabte, a 2/4 de 8 del vespre, a l'Església Parroquial de Sils.

Sils, 7 de febrer de 1.987

Ha pujat al Cel la nena

Sílvia Martí i Vilà

que morí a Girona el dia 6 de febrer de 1987 a l'edat de 12 anys havent rebut els Sants Sacraments

A.C.S.

Els seus pares, Antoni i Angela; germana, Cristina; àvies, Isabel i Carme; oncles; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà diumenge dia 8 a les onze del matí a l'església parroquial de Sant Cugat. Domicili familiar: carrer Major de Salt, 254.

Salt, 7 de febrer de 1987

Viu per sempre en el nostre record perquè ha anat a la Casa del Pare

Sílvia Martí i Vilà

Professores i alumnes del Col·legi Vilagran - Noguera, de Salt.